

кое-то имъ ся противі погубихъ съ мечь безъ съжаленіе, храмъ-тъ противно на Титовъ-тъ заповѣдь быде запаленъ отъ распалены-тъ войскары (10. Августъ 70 год.) и нито единъ камыкъ не бѣше оставенъ върху другый. Цѣль Іерусалимъ быде разоренъ 97 тысящи Іудеи бѣхъ заведены въ плѣнъ (1,100,000) единъ миллионъ и сто тысящи погынхъ въ врѣме на обсадж-тъ.

Това бѣше конецъ-тъ за голѣмый-тъ градъ кой-то още и сега въ жалостно и развалено-то положеніе отъ Аравитяне-ты ся казува «Святыи градъ,» и на едно и конецъ-тъ на Іудейско-то гражданско устройство и Іудейско-то богослуженіе.

За Христовъ-тъ църквѣ паденіе-то на той-зи градъ можеше да произведе само благотворны слѣдствія. Сега трѣбваше да стане явно, че християнство-то ако и происхождение-то му бѣше отъ Іу-